

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' וירא י"ג חשוון תשע"ב

החברותא בטאנן פנימי לחברים גליון מס 418

פצוצים יקרים

וירא אליו ה' וגו' (י"ח, א') יש לדקדק למה לא נזכר שמו של אברהם. ברם השי"ת כרת ברית עם אברהם שמשמעותה הסכם שוה בין הצדדים כביכול הקב"ה כרת ברית עם אברהם להיות שוה כמו שנאמר נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, לפיכך לא כתוב כאן שמו של אברהם כי בשעה זו היה בדרגה למעלה מזה. אמנם אברהם לא השאיר כבוד זה לעצמו אלא למד מזה כיצד לכבד את האורחים כמש"כ וירץ לקראתם... (כרם טוביה)

וירא אליו ה' באלוני ממרא והוא יושב פתח האוהל וגו' (י"ח, א') אברהם אבינו כשנחלה מהמילה הגם שהיה בדביקות אך היסורים גרמו לו שלא היה יכול להיות כל כך בדביקות, לזה נגלה ה' אליו מהתעוררות עליונה כי לא היה יכול להתעורר מעצמו מחמת כאבו, ותיכף כשנראה אליו ה' נתרפא. מהיכן זכה לזה? מפרש ואומר והוא יושב פתח האוהל היינו שמקודם המילה היה אברהם אבינו ע"ה בגדל צדקתו ויראתו מקבל עליו עול מלכות שמים מחמת יראה פנימית שבלבו שידע שיש בורא ומנהיג. ואמר לו הקב"ה התהלך לפני והיה תמים (י"ח, א') שלא ייחשב אחד מהם רק כשהם באהבה יחד שכן ה' אחד וישראל גוי אחד ואין השם שלם עד שיבנה המקדש ויכלה זרעו של עמלק ויהיה ישראל בתכלית האחדות. (דברי חיים מצאנז)

והוא יושב פתח האהל (י"ח, א') אברהם אבינו קיים מצות הכנסת אורחים גם בשעה שהיה מרוד במילה ואע"פ שהיה מרוד במצוה והיה חולה וסובל יסורים בכ"ז לא מנע עצמו ממצות הכנסת אורחים.

(קהלת יצחק)

והוא יושב פתח האהל (י"ח, א') רש"י: לראות אם יש עובר ושב ויכניסם לביתו. לעניים רגילים לא נצרך אברהם להמתין כי הם בעצמם ידעו את המקום. אברהם המתין לעוברים ושבים ולא לו שאין להם העוז ליכנס, להם המתין כדי לקבלם בסבר פנים יפות.

יוקח נא מעט מים וגו' (י"ח, ה') רש"י: כסבור שהם ערביים, לימדה תורה שגם עם פחותי ערך בדומה לערביים צדיקים לקיים מצות הכנסת אורחים.

וסעדו לבכם אחר תעבורו (י"ח, ה') על ידי אכילת הצדיקים - וסעדו לבכם - נשפע שפע רב לעולם - אחר תעבירו את ההשפעה לאחרים.

וילכו סדומה ואברהם עודנו עומד לפני ה' (י"ח, כ"א) למרות שכבר ראה את המלאכים שהלכו לסדום לעשות שליחותם בכל זאת לא התייאש מן הרחמים והמשיך לעמוד בתפלה עליהם.

ויפנו משם האנשים וילכו סדומה ואברהם עודנו עומד לפני ה' (י"ח, כ"ב) עיין רש"י. נראה לומר שהפסוק מרמז שאע"פ שהמלאכים עזבו את אברהם הוא לא ירד ממדרגתו והמשיך לעמוד לפני ה' באותה דרגה שהיה בה כאשר היו המלאכים עמו, לקיים מאמר המשנה באבות (א', י"ד) אם אין אני לי מי לי כלומר שראשית כל על האדם לחזק את ה"אני" שלו ואח"כ כשאני לעצמי מה אני כדרשת דו"ל (תענית כג) או חברותא או מיתותא.

אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר (י"ח, כ"ד) ישנה הדגשה על הצדיקים שיצילו אם יהיו "בתוך" העיר (עיין רמב"ן) יש במשמע שהכוונה שיש תנאי שהצדיקים דרים בתוך העיר כאחד מאנשיה כי כאשר גדלו וחיים בתוכה והם צדיקים אז מוכח שהעיר אינו בשיא גריעותה ובזכותם תנצל... (כרם טוביה)

אל תביט אחריו (י"ט, י"ז) אין לך להתבונן על מה שחטאת בעבר, אלא שא עיניך לתקן מכאן ולהבא.

(אמרי יהודה)

כי נביא הוא ויתפלל בערך (כ', ו') מאחר שהוא נביא ויודע חסרונך למרות כל זה הוא בודאי יתפלל בערך כי זו היא מעלת הנביאים...

(באר משה מאזורוב)

האשק שיחת הראש"ש זיע"א אולבאי יו"ט ראשון של פסח תשל"ה הובא לפרסום ע"י א.א.

שהם בבחינת "ונשלמה פרים שפתינו" (ביהמ"ק), עולים למעלה ומהם נבנה הבית השלישי שהוא מאש. כמו העולה שהיא "כליל תקטר" כך הם שפתינו ותפילתינו. כאשר התפילות הם בבחינת "כליל תקטר" מהם נבנה אבן על אבן בבית השלישי. אולם עדיין אי אפשר להוריד אותו עכשיו אל הארץ מפני שאנו חיים אהבה התלויה בדבר ולא חיים באהבה שאינה תלויה בדבר.

האהבה שיש בינינו היא מכח אינטרסים. כל אחד רץ אחרי החבר שלו כל זמן שיש לו ממנו יניקה. כל עוד שיש לו ממנו טובות הנאה - עזרה או עצות, וכל מיני דברים שהוא יכול להשיג ממנו, כל עוד שהוא משתיק את כאביו, מרענן את גופו, ומשמח את לבו - בודאי שירוצו אחריו. הוא צריך להיות משוגע בשביל לעזוב אותו.

אבל התועלת הזו מן החבר לא נמשכת לעד. מכיון שכל הכוחות הללו שיש לחבר - שמהם נובעת האהבה והאחדות - אינם ממנו, זה שברא אותנו הוא נותן את הכוחות הללו כגמול עלי אמו. אך כמו תינוק שכל עוד שהוא קטן ואינו יכול להסתדר לבד האמא מטפלת בו ומגדלת אותו, עד שהוא מסוגל להמשיך בכוחות עצמו ואז היא כבר לא מגדלת אותו, הוא ממשיך לבד והולך וגדל עד שנהיה גדול. כך גם הרבש"ע מגדל אותנו כמו תינוק, בתחילה הוא מוליך אותנו בדרך זו של אהבה התלויה בדבר, ואין לו שום טענות עלינו מחמת זה כמו שלאמא אין

בזמן שיבנה הבית השלישי לא יהיה עוד גלויות, אז יגיע הזמן שה' יגלה עלינו כמו לפני חטא עץ הדעת, הוא יעורר אותנו לתשובה בהיסח הדעת, וכולם יכירו שהוא אחד בעולמות שלו ואין לנו כל חלק ממנו, רק מה שהוא חונן עלינו ונותן לנו ברחמיו הגדולים מאוצר מתנת חנם. אבל בגלל שבחטא עץ הדעת פגמנו בשלימות הבורא התפורנו כולנו בין העמים, ובגלל שאנו לא חיים בשלימות שלנו, דהיינו בבחינת האדם לפני עץ הדעת, הם סובלים בגללינו, כי כל הבריאה מחכה לזמן שיכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון. ולכן הם שונאים אותנו, כי אנו לא בשלימות הגוף, שזה שלימות הנפש עם בחינה של בחירה. ובשביל זה הבית השלישי עומד מוכן, שכאשר נגיע לשלימות זו ה' ישרה עלינו את שכנתו בדיוק באותה המציאות שהשרה על האדם הראשון לפני חטא עץ הדעת. בגלל הפירוד הזה הצער והסבל שלנו כ"כ גדול, כל אחד חי עם צער וואין לו אפילו אל מי להשיח את כאב לבו, השני לא מבין אותו, בגלל שאנו מפורדים ונדחים ולא יכולים להתאחד. בגלל זה יש לעמים את כל הטוב והם שליטים עלינו.

- ג -

רק ע"י שנתאחד נוכל לבנות את הבית השלישי. כמו שאת הבית הראשון והשני בנינו עם הגוף ממש, כך אנו נבנה את הבית השלישי עם השפתיים. כי כל התפילות שלנו

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ קודש

418

טענות על התינוק שלה מפני שהוא רק תינוק. כאשר אנו נכנסים בעבודת הבורא, ומתחילים ללכת בדרך הזו להשיג את הכרת הבורא בבחינת "כי לא יראני אדם וחי" - להשיג את זה בהשגה ולא רק לדבר על כך ולקרוא בתורה "כי לא יראני אדם וחי" ובזה לצאת לידי חובה - אז הוא מלמד אותנו ומוליך אותנו בדרך הארוכה הזו, ובכדי שנרצה ללכת בדרך הזו מוליך אותנו בתחילה באמצעות אהבה התלויה בדבר, אך כמו שאחר שהתינוק למד ללכת האמא מרפה ממנו ונותנת לו ללכת לבד, כך, בסופו של דבר, אנו צריכים להתמסר אליו לגמרי באהבה שאינה תלויה בדבר.

את הדרך הזו אנו רואים אצל רבי עקיבא, שכל ימיו, בעת שהיה באהבה שתלויה בדבר, היה מצטער להשיג את האהבה שאינה תלויה בדבר. כמו שאמר, "כל ימי", בעת שהיה לי אהבה התלויה בדבר, "הייתי מצטער מתי יבוא לידי" אהבה שאינה תלויה בדבר - מסריקות של ברזל - "ואקיימנו". ואז תצא נשמתו באחד - ה' אחד ושמו אחד. וכמו כן כל נשמה ונשמה צריכה ללכת בדרך הזו ולעבור את אותם מעברים. אין אף נשמה שאינה שייכת למציאות הזו. בדיוק כמו רבי עקיבא בדרגתו כך אנו בדרגתינו. כל אחד אחר שהתחיל באהבה התלויה בדבר בסוף מגיע זמן שמתחילה הדרך של אהבה שאינה תלויה בדבר.

- ד -

והדרך של אהבה שאינה תלויה בדבר היא לא דרך קלה, זה כרוך בכאבים גדולים מאד.

אולם לזה שהגיע לאהבה שאינה תלויה בדבר הכאב הזה הוא לא כאב אמיתי, רק נדמה שזה כאב, בשעה שהאדם כ"כ מופשט אפילו מסריקות של ברזל אינו כאב אצלו. כי אז יצאה נשמתו באחד - אחדות גמור עם עילת העילות כי הצדיק שהשיג את הכרת הבורא ועי"ז הרבש"ע נעשה מפורסם בעולמו, אם כן הגוף שלו הוא צינור להתגלות הרבש"ע בעולם. ואין לו שייכות לעולם הטבע, וכמו שאצל הרבש"ע לא שייך יסורים, כך הצדיק האמיתי שהשיג "כי לא יראני אדם וחי" "ופני לא יראו" לא שייך אצלו כאב אפילו של מסרקות של ברזל. וכאשר אדם מגיע לכאבים הללו ובתוך הכאבים הוא נשאר באהבת הבורא, ואינו כופר ואינו עובד לצלם, אז הוא נהפך לאהבה שאינה תלויה בדבר. ואז קוראים עליו "ונשלמה פרים שפתינו", ובזה הוא בונה את החלק שלו בבית השלישי בשלימות. רק אדם שגמר עם האהבה התלויה בדבר יוכל להשיג את שלימות האבנים של בית שלישי עם כל הפאר. וזו הסיבה שלעתיד לבוא "כל אחד נכוה מחופתו של חבירו" כמו שאמרו חז"ל, כי חבירו השיג את השלימות של הבית השלישי, והוא עומד לידו ומצטער: אוי גיועלד! איך הוא השיג את שלימות האבנים? איך הוא גמר את הבית השלישי עם שלימות כוז? איך הוא היה יכול? הלא הייתי עמו באותו עולם, ובאותה עבודה, היה לנו את אותו יצר הרע ואותו שטן, איך הוא התגבר על שטנותו של המשטין וגמר את האבנים בשלימות של הבית השלישי.

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

418 ט

לחתיכות במסרקות של ברזל, ובאותה שעה
שהוא נחתך במסרקות של ברזל הוא
מתעקש ועומד חזק, זוהי אהבה שאינה
תלויה בדבר.

המשך יבוא אי"ה

להשיג את השלימות של הבית השלישי עם
כל הפאר, שכל האבנים יהיו מסותתים באופן
שיתאימו להפליא אחד עם השני, הדרך לזה
מתחילה עם הכאבים העמוקים. הכאבים
העמוקים והצער הגדול. כאשר אדם נחתך

שהשמחה במעונם

הר"ר גדליה סגל ומשפ' להולדת הנין
הר"ר מנחם יהושע רובינפלד ומשפ' להולדת הנין
הר"ר מרדכי סגל ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר אהרן רובינפלד ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר משה אהרן סגל ומשפ' להולדת הבן
הר"ר שמעון כהן ומשפ' להולדת הבן
משפ' כהן להולדת הנכד
הר"ר אמנון כוור ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר אליהו כוור ומשפ' להולדת הבן
הר"ר משה הרשטיק ומשפ' לאירוס' הנכדה
הר"ר דוד קסטלניץ ומשפ' לאירוס' הבת
הר"ר צבי הערש וייסמן ומשפ' לאירוס' הבת
הר"ר מנחם טייטלבוים ומשפ' לאירוס' הבן
הבה"ח שמואל דוד טייטלבוים לאירוסיו
הר"ר מוריס גליק ומשפ' לאירוס' הבן
הר"ר מרדכי גולדשטיין ומשפ' לנשואי הבת

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' עדי 3
02 - 5829688 ☎
פקס: 02 - 5325477
ח.ד. 5080
ירושלים 91050

לעילוי נשמת

האשה הצדקנית מרת צביה ב"ר אברהם ע"ה
גלב"ע ב' חשון תשנ"ג
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

